

ACC. NR M. 9066: 1-3. 0

Landskap: Soualand

Upptecknat av: H. J. Nilsson

Härad: Östna

Adress: Mariemmedund

Socken: Karlstorp

Berättat av: Nikolaus Magnusson

Uppteckningsår: 1949

Född år 1871 i Runnskulla

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Det lärade Människobarnet.

Skriv endast på denna sida!

öbet Länta Benet  
ACC. NR. M. 9066 /

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Min farfar Nickolaus Magnusson  
Född 1601. i RumsKulla socken, hadde berättat  
satt för min fader Nils Jönsson, att då han  
var flyttad till Karlstorp, så gick det ett  
nyckte eller sägen om en person att han  
varit på Karlstorps kyrkogård och hanat ett  
ben efter en död person, för att dermed  
skaffa sig tur- hjälp i framtid, han så  
rent av bedriva troddan, men benet skulle  
ötblånas på en beständ natt och timma  
Den person som här berättas om, (namnet  
bortglömt) under tiden, han dog innan  
han hänt bära hem det länta benet  
Så blev det skjutna efter den döde,  
då var det en annan person  
eller gammal, man som köpte hans  
gamla kläder, någon någon tid derefter  
så så det en natt då någon "knackade

ACC. N:R. M. 9066:2.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

eller bultade hänt på förstert, men ingen  
svarede, då blev det en ny bultning,  
vem å då var han som bokstämde  
äter en bultning, då skrek han te: va  
vill du, då! då svarte då utanför  
Bär hem mitt ben! jag har inget ben  
svarte han, å så va då tykt den natten,  
nästa natt å tid, så kom samma bult-  
ning å samma ärende, bär hem mitt  
ben, han blev nu arg å sade jag har  
inget ben som är ditt, å så kom  
trede natten och samma ärende, bär  
hem mitt ben, då tog han mod till  
sig å frågade: säg då var det är?  
å vant ja ska bära det,

ACC. NR. M. 9066:3.

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

då svarade en röst utanför fönstret  
i väster. och sen sa då tyst.  
Nu började han fundera över västen  
och kom på idén att undersöka västen  
som han köpt på auktionen, den tog  
han sönder bit för bit. och i den famn  
han ett litet ben som var väl insyft  
han förstod nu att det tillhörde  
Kyrkogården. På midnatten gick han  
dit i skulke lägga det, då sade en  
obynlig röst inte der - inte der - han gick  
i nådalen över hela kyrkogården i lade,  
västen följde honom inte der - till  
sist blev det tyst, der lade han benet  
och sen hörde han aldrig något  
och dermed var den saken slut.